

3. Дробязко С.І. Бухгалтерський облік: [Навчальний посібник] / С.І. Дробязко, Т.М. Козир, С.Б. Холод; [за заг. ред. П.Й. Атамаса]. -К. : Центр учбової літератури, 2012. – 416 с.
4. Ловінська Л.Г. Бухгалтерський облік: [Навчально-методичний посібник] / Л.Г. Ловінська, Л.В. Жилкіна, О.М. Голенко та ін. – К. : КНЕУ, 2002. – 370 с.
5. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби», затв. наказом Міністерства фінансів України від 27.04.2000 № 92 [Електронний ресурс]. – Режим доступу:<http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0288-00>

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ПОДАТКОВОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ

***ПЕРШКО А.О., К.Е.Н., ДОЦЕНТ, С.Н.С.,
УНІВЕРСИТЕТ ДЕРЖАВНОЇ ФІСКАЛЬНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ
ПЕРШКО О.О., СТУДЕНТКА МАГІСТРАТУРИ,
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА***

Головне завдання державної податкової політики полягає у сприянні економічному розвитку шляхом ефективного управління державними доходами, у тому числі оптимізації мобілізації податкових платежів. Податки стали потужним інструментом реалізації соціально-економічних цінностей і пріоритетів в Україні.

Основними проблемами реалізації податкового регулювання в державі є: нестабільність податкового законодавства; безсистемне надання пільг; значне податкове навантаження, обумовлене високими податковими ставками; багато чисельні податки і збори та обов'язкові платежі; складні процедури обліку та звітності; ухилення від сплати податків чи мінімізація сплати податкових зобов'язань [1].

Сучасна українська податкова система є однією з найбільш складних і найменш ефективних не тільки серед країн європейського регіону, а й у глобальному масштабі, що регулярно підтверджують міжнародні звіти та рейтинги, дослідження вітчизняних економістів, а також оцінки інвесторів, що працюють в Україні.

Дослідження Світового банку та аудиторської компанії «PriceWaterHouseCoopers» показують, що податкова система України залишається однією з найгірших у світі вже, як мінімум, протягом останніх шести років. У рейтингу податкових систем Doing Business 2016, Україна посіла 84 місце в рейтингу податкового навантаження на

бізнес. В цілому він охопив 190 країн з усього світу. При цьому рівень податкового навантаження на прибуток модельної компанії склав 52,2%. Середній показник податкового навантаження в світі складає 40,8%. [2]. Україна має складне законодавство, значна кількість статей закону можна тлумачити неоднозначно, деякі законодавчі акти недостатньо узгоджені і суперечливі. Як показує практика застосування податкового законодавства, зміни, що вносяться до законів України з питань оподаткування, сприяють появі нових проблем.

Одним з критеріїв оцінки простоти податкової системи є час, витрачений на адміністрування податків. На основі аналізу даних Doing Business - в Україні підприємства витрачають значний обсяг часу і коштів на адміністрування податків (для порівняння: середнє навантаження на підприємство в Україні для адміністрування податку становить 350 годин на рік), Для порівняння, в ОАЕ для цього потрібно 12 годин [2]. Майже половина витраченого українськими підприємствами часу йде на облік, нарахування, сплату податків і внесків, знову ж пов'язаних з оплатою праці.

За допомогою введення системи електронного декларування середній показник платежів в усіх країнах світу становить 27,2, в регіоні Центральної Азії та Східної Європи - 26. Завдяки проведенню податкової реформи в Україні, поступово скорочується рівень податкового навантаження, кількість і тривалість платежів по сплаті податків. Так, в 2016 році [3], кількість податкових загальнодержавних платежів зменшилася до 7. Але головні зміни в податковій реформі пов'язані не з скороченням кількості податків, а саме їх трансформації, узагальнення в інші види шляхом укрупнення платежів. Таке скорочення не привело до зменшення податкового тиску, а, навпаки, збільшило адміністративні витрати платників податків.

Один з показників індексу глобальної конкурентоспроможності – розмір податків. При цьому, чим вище податки, тим нижче конкурентоспроможність економіки. Для вимірювання цих показників використовуються дані Світового банку про загальний рівень податків. В цілому підсумовуються п'ять різних видів податків з урахуванням всіх існуючих відрахувань і пільг. Сюди входять: податок на прибуток, соціальні внески, податок на майно, податок з обороту та інші значні податки.

Так, податкове навантаження на бізнес в Україні, за рейтингом конкурентоспроможності країн світу, складений за підсумками щорічного Всесвітнього економічного форуму за підсумками 2015 склала 52,9% проти 54,4% в 2014 [4]. За рівнем цього показника Україна близька до Бельгії, Австрії, Швеції. Рівень навантаження на

бізнес в Україні нижче, ніж в Бельгії (57,8%), Іспанії (58,2%), Італії (65,4%) і Франції (66,6%). За субіндексом «сплата податків» Україна за 2 роки не просто поліпшила власний рейтинг на 17 пунктів, а й потрапила в десятку країн - найбільших реформаторів в сфері оподаткування за останні 7 років і - зайняла 6 місце.

На наш погляд, при створенні системи оподаткування України, не були повною мірою враховані теоретико-практичні засади справляння податків, які формувалися на основі міжнародного багатовікового досвіду, що і є головною проблемою податкової системи країни.

Таким чином, розробка і використання в Україні податкової політики як засобу макроекономічного регулювання є одним з найактуальніших сучасних завдань. Невирішеність проблеми на концептуальному рівні, призводить до нестабільності податкової політики, що дестабілізує економіку. Виходячи з дослідження сутності проблем, виникає необхідність удосконалення податкової політики України за такими напрямками: підвищення ефективності системи адміністрування; вдосконалення законодавчого забезпечення податкової політики; детінізація економіки та боротьба з корупцією в системі адміністрування податків шляхом посилення кримінальної відповідальності за ухилення від сплати податків та корупцію у системі держаних органів влади; реформування спрощеної системи, створення сприятливих податкових умов для вітчизняних товаровиробників, стимулювання вкладення коштів у інвестиційні програми. Виконання цих та інших завдань приведе до успішного досягнення поставленої мети реформування податкової системи держави – формування максимально досконалої системи оподаткування в Україні і, як наслідок, економічного зростання загалом.

Література.

1. Проблеми розвитку податкової політики та оподаткування: Монографія / За ред. проф. Ю.Б. Іванова. – Х.: ВД «ІНЖЕК», 2014. – 448 с.

2. Офіційний сайт звіту «Doing Business» [Електронний ресурс] – Режим доступу: www.doingbusiness.org.

3. Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи: Закон від 28.12.2014 № 71-VIII // ВВР. – 2015. – № 7–8, № 9 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/71-19/paran7#n7>

4. Щава Р.П. Проблеми фіскальної політики в глобальних парадигмах економічного світового розвитку / Р.П. Щава //

Бізнесінформ. – 2015. – № 2. – С. 68-72.

5. Пасічний М.Д. Податкова політика України в сучасних умовах [Електронний ресурс] / М.Д. Пасічний // Вісник Одеського національного університету. Серія: Економіка. – 2016. – Т. 21, Вып. 7(2). – С. 123-128. – Режим доступу: <http://nbuv.gov.ua>

ІСТОРИЧНІ АСПЕКТИ ГЕНЕЗИСУ ІНСТИТУТУ НЕЗАЛЕЖНОГО ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ

***ПОНОМАРЕНКО О.Г., К.Е.Н., ДОЦЕНТ,
ШПІДЬКО Ю.А., СТУДЕНТКА МАГІСТРАТУРИ,
ПОЛТАВСЬКА ДЕРЖАВНА АГРАРНА АКАДЕМІЯ***

У сучасних умовах господарювання в конкурентному середовищі висока результативність управлінських рішень та раціональність формування стратегії функціонування підприємств неможливі без реальної оцінки ефективності діяльності їх сьогодні та прогнозу потенціалу в майбутньому.

Підприємства, кредитні установи, інші суб'єкти господарювання вступають у договірні відносини з приводу використання майна, коштів, проведення комерційних операцій, здійснення інвестицій. Ці відносини повинні підкріплюватися можливістю одержувати й використовувати фінансову інформацію всіма учасниками угод. Достовірність інформації підтверджується фахівцем з незалежного фінансового контролю – аудитором.

Затребуваність аудиту діловим світом має давню історію. Припускають, що фактично ще в Давньому Єгипті (близько 2600 р. до н.е.) існували чиновники, що поєднували функції обліку, управління і контролю, тобто по суті, виконували ряд функцій, частина з яких зараз називається аудитом [1, с. 8].

Історичний шлях розвитку інституту аудиту складний і тернистий. Аудиторський процес, що стосується суспільних явищ, соціально-економічного устрою суспільства, привів людську думку до того, що саме виробництво і добробут людей підлягають якимсь могутнім прихованим суспільним факторам, глибинним законам економічного розвитку. Для того щоб виявити ці закони, недостатньо простого спостереження, опису явищ, необхідно проникнути в суть процесів, що відбуваються, і виявити їхні рушійні сили. Це завдання мав вирішити аудит. Історія розвитку і становлення аудиту бере початок з давніх століть та середньовіччя. Деякі вчені обґрунтовано